

Lehen uda

Herri txiki batean, itsasertzeko etxe pintoresko batean, hiru ahizpa bizi ziren, Laia, Clàudia eta Júlia izenekoak. Júlia, denetan gazteena, bost urte zituen eta denbora guztia bere ahizpekin pasatzea maite zuen. Laia, zaharrena, beti jolasak eta istorioak asmatzen ari zen elkarrekin ondo pasatzeko, eta Clàudia, erdikoa, laguntzaile ezin hobea zen abentura guztietan.

Ekaineko goiz eguzkitsu batean, lorategian piratetan jolasten ari zirela, Laiak berri zirraragarria jaso zuen: astebetez eskola-kanpamentu batera joango zen. Aukera bikaina zen berarentzat, baina baita ere esan nahi zuen lehen aldiz, Júlia bere ahizpa zaharrena gabe egon beharko zuela egun batzuetan.

Júliak korapilo bat sentitu zuen sabelean. Laia gabe jolastu eta oheratu aurreko ipuinak irakurri beharko zituela pentsatzeak beldurtzen zuen. Ez zuen nahi Laia joatea, baina bazekien ezin ziola esan ez joateko.

Egunak azkar pasatu ziren eta Laiak kanpamentura joan behar izan zuen goiza iritsi zen. Malkoak begietan zituela, Júliak bere ahizpa estu besarkatu eta eskatu zion ez ahazteko.

—Ez kezkatu, Júlia, laster itzuliko naiz, eta bitartean, zu eta Clàudia piraten kapitainak izan zaitezkete —esan zuen Laiak, bere ahizpa txikia kontsolatzen saiatuz.

Laia joan ondoren, etxea oso handia eta isila zirudien. Júlia pixka bat galduta sentitu zen, baina Clàudiak eskua hartu eta Laiaren jolas gogokoenera jolastea proposatu zion: altxorra ezkutatuta.

Clàudia oso pazientziatsua izan zen eta ahal zuen guztia egin zuen Júlia barre eragiteko. Elkarrekin pirata itsasontzi bat eraiki zuten burkoekin egongelan eta altxor mapa bat sortu zuten, lorategi osoan zehar abenturen bila eramanez. Pixkanaka, Júliak bere ahizpa ertainarekin une horiez gozatzen hasi zen eta aurkitu zuen asko ondo pasa zezakeela, Laia han ez egon arren.

Gauez, oheratzeko ordua zenean, Clàudiak ipuinak irakurtzen zizkion Júliari, pertsonaien ahotsak eginez, Laiak beti egiten zuen bezala. Júlia konturatu zen, Laia asko faltan botatzen bazuen ere, Clàudiaren presentzia oso erosoa zela. Gainera, bazekien Laia pozik egongo zela biek elkar zaintzen zutela jakinda.

Laia kanpalekuetatik itzuli zenean, Júlia korrika joan zen besarkatzera, zuen indar guztiarekin. Izandako abentura guztiak kontatu zizkion, eta nola ikasi zuen apur bat ausartagoa eta independenteagoa izaten.

“Oso harro nago zutaz, Júlia”, esan zion Laiak irribarrez, “Ikusten dut asko hazi zarela kanpoan nengoen bitartean”.

Uda hartatik aurrera, Júliak ulertu zuen, nahiz eta beti zoragarria izango zen bere ahizpak alboan izatea, ausarta ere izan zitekeela eta asko ondo pasa zezakeela bakarrik. Beraz, hiru ahizpek jolasak eta abenturak partekatzen jarraitu zuten, bakoitzak bere erronkei aurre egin ziezaiekeela jakinda, baina beti egongo zirela elkarren ondoan,

gertatzen zena ere.

Eta horrela, itsasertzeko etxe txiki batean, hiru ahizpak elkarrekin hazten jarraitu zuten, maitasunez, barrez eta pirata abentura asko eta asko inguratuta.